

Uit de pastorie – 5 juli 2019

De zondag in de rug

De zondag vormt met haar erediensten de hartslag van het christelijk leven. Door de zondag te vieren, worden we er wekelijks aan herinnerd aan onze roeping om niet voor onszelf maar voor de HEERE te leven. Bovendien is de zondag de wekelijkse herinnering aan Pasen. Wij belijden een levende Koning en mogen daarom elke week met een opgeheven hoofd beginnen. Hoopvol mogen wij staan in een wereld waarin zoveel hopeloosheid is. In de erediensten worden wij gevoed en gevormd in de omgang met God. Vanuit de liturgie in de kerk wil de Heilige Geest ons gehele leven tot een liturgie maken, een dienen van God in ons aardse leven. Het christelijke leven is dus een leven vanuit de zondag als toonzetting van ons bestaan. Alle reden om als gemeente de zondag liefdevol in ere te houden en er ook uit te halen wat de Heere er voor ons in legt!

De zondag voor de boeg

Na een zondag buiten Elburg gepreekt te hebben, zie ik er naar uit om weer met u en jou samen te komen in de Oosterkerk. De Heere verkondigt ons Zijn heil door Woord en sacrament. Drie kleine kinderen van de gemeente zullen het teken en zegel van de Heilige Doop ontvangen. Door de Doop worden wij onder de genadige heerschappij van Christus geplaatst. Dat is de heerschappij van de Gekruisigde en Opgestane. Zo neemt Hij ons genadig voor Zijn rekening – leven uit je doop is door het geloof leven uit het volbrachte werk van de Heere Jezus, rechtvaardig zijn voor God door Zijn verzoenend bloed. Maar zo neemt Hij ook de leiding over ons leven – leven uit je doop is door de Heilige Geest een leven van bekering leiden. Sterven aan je oude bestaan, sterven aan een leven in de zonde, en opstaan in een nieuw leven met Hem. De doop zelf verandert onze harten niet: zij bekeert en wederbaart ons niet. Maar zij is een beslissend woord van God over wat Hij ons belooft en wat Hij van ons eist. Is dat beslissende woord van God ook voor u en jou beslissend geworden? Ik denk te preken over de doop van de Ethiopische kamerling (Handelingen 8). Er is een (kort?) gesprek aan vooraf gegaan. Maar blijkbaar heeft Filippus met deze minister over de doop gesproken en hoort de doop dus tot het elementaire basisonderwijs van het christelijk geloof. De belijdenis die hij daarbij aflegt, is allerm minst een oppervlakkig regeltje uit een boekje. Door Jezus Christus te erkennen als Zoon van God geeft hij zijn eigen oude bestaan en heerschappij eraan, om niemand anders te hoeven toebehoren dan Hem Die redt van oordeel en duivel!

In de avonddienst hoopt ds. Hulsman in ons midden voor te gaan, zelf hoop ik het akelig steile trapje van de Hasseltse kansel te beklimmen. Maar als je eenmaal boven staat, sta je er in de ruimte. Van harte wens ik u en jou gezegende diensten toe!

Ten slotte

Het was goed toeven op de Zaterdag, vorige week zaterdag. Compliment aan de organisatie, en dank voor ieders aanwezigheid en betrokkenheid! Het fenomeen 'gemeentedag' is eigenlijk niet eens zo heel oud. Als ik me niet vergis, zijn veel gemeenten na de scheuring in 2004 begonnen met jaarlijkse gemeentedagen om (nieuwe) saamhorigheid te voeden. Wat wordt er sinds 2004 enorm veel kerkelijk gebarbecued, aan beide zijden van de scheur! Dat geeft ook wel aan hoezeer we ons kwetsbaar voelen in de eenheid van het gemeente-zijn. Die eenheid is nog steeds kwetsbaar: zit je over vijf jaar (om maar een willekeurige termijn te noemen) nog steeds met dezelfde mensen in de kerk? Zijn zij weg, of ben je zélf weg, naar elders? Hoeveel innerlijke en geestelijke band kun je met elkaar opbouwen als je er niet zeker van bent dat je nog vele jaren samen onder hetzelfde kerkelijke dak optrekt? De kerkelijke trouw staat, evenals veel andere vormen van trouw zoals in het huwelijk, zwaar onder druk. De behoefte aan gemeentedagen zou erop kunnen wijzen dat we elkaar graag vasthouden. In dat licht is ook de afgelopen Zaterdag een dag om echt dankbaar voor te zijn.

Tegelijk beseffen we dat we met een Zomer- of Startdag de gemeente niet in de benen houden. De echte gemeenschap der heiligen wordt gesticht en onderhouden in de zondagse erediensten en het samen leven daaruit. Als je op een Zomerdag zo eens om je heen kijkt, word je dankbaar voor de vele mensen die de Heere je in de gemeente geeft!

Als laatste een hartelijke groet van mijn vrouw en mij aan u jullie allen,
Uw A.J.M.